ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до сеї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ПРАЦЮЄМО ВСІ В КОРИСТЬ НАШОЇ ПРЕСИ.

Наш просвітно-мистецький комітет рішив на свойому засіданню повести працю у Вейн, Алта., так, щоби допомогти матеріяльно як найуспішніше свойому борцеві "Укр. Роб. Вістям". В тій цілі зформовано листопадовий комітет, що розпочав свою працю досить гарно. Дня 17. листопада відбулося в нас представлення "Трьох до вибору". Штука випала досить гарно і викликала у глядачів захоплення, головно у тих місцях, де Максим робить вправи з женихами, а також при кінці, коли Наталя зводить Грицька й Василя і каже, що вони мають обоє пібратися.

Признати треба, що товаришки помимо тэго, що перший раз на сцені, вивязалися досить гарно з своїх ролях. Цими товаришками є А. Щербань, А. Демчук і М. Березюк. Я вірю, що товаришки і надальше будуть щиро працювати в нашій орґанізації, а також стануть її членами і цим покажуть приклад для других товаришок нашої місцевости.

Дня 24. листопада відбувся у нас величавий діточий концерт. Програма концерту була цікава і Павло Кошман, як голова концерту, пояснив на початку присутним про значіння концерту, та в яку користь ми його даємо. Дальше в супроводі мадолінової орхестри залунали звуки "Інтернаціоналу" з молодечих грудей. Потім слідували инші пісні в супроводі орхестри, як також сольо-співи товариша С. Юрійчука, защо присутні нагородили виконавця бурею оплесків.

На половині програми покликав голова бесідника тов. А. Черчука, а потім товарища Стефюка, який зараз находиться у Дромгелер. Бесідники говорили про значіння преси і яку користь приносить преса для нас, робітників. Дальше слідувала друга половина програми, яку молоді школярі виконували досить гарно. На закінчення відспівали "Інтернаціонал" і розійшлися всі домів веселі, провівши так гарно вечер.

Від імени пресового комітету складаю щиру товариську подяку в першу чергу батькам і матерям тих дітей як рівно-ж учителеви, що також вложив немало праці у цьому концерті. Увесь дохід з вище згаданих підприємств призначено в користь нашої преси. Позатим усі товариші з листопадового комітету поділилися по районам і збирають по хатах стару та нову передплату для нашої преси, як рівнож пресовий фонд. Хотяй цеї зими майни мало роблять все-ж таки робітники чорного золота приходять численно на підприємства, чим причиняються до піддержування свого борця за кращу долю. Хай живуть "Укр. Роб. Вісти"!

Н. Тимош.

Вейн, Алта.

ВШАНУВАЛИ ПАМЯТЬ ДВАНАЦЯТКИ.

Гемилтонські українські робітничі орґанізації з нагоди семої річниці смерти Мельничука, Шеремети і Цепка, устроїли в неділю, 24 листопада, концерт. В програму входили хорові пісні, декламації, скрипкові соля, промови та реферат.

Хоч польська буржуазна влада дня 11 листопада 1922 року замордувала наших героїв-революціонерів, Мельничука і Шеремету, то про них память ніколи не вмре, не загине.

Мельничук і Шеремета були провідниками смілої, революційної Дванацятки, що була перекинулась через Збруч з Радянської України, щоб подати братерську руку своїм рідним, поневоленим, галицьким братам. І не мало страху надала ота Дванацятка шляхецькій Польщі, її поміщикам та ріжним посіпакам. А робітники і селяни цих своїх героїв всюди вітали, та вчилися від них, як треба боротися з буржуазною Польщею так, щоб її повалити, а на її місце встановити робітничо-селянську пролетарську диктатуру, та злучитися з Радянською Україною.

Рік-річно будемо згадувати наших героїв і не лише згадувати, але й поширювати ту славну ідею, за яку Мельничук і Шеремета віддали завчасно своє молоде життя.

Їх святі бажання, щоб на галицькій землі повівав Червоний прапор та злука з Радянською Україною, мусять здійснитися, бо це є висказ і бажання всього поневоленого народу Західньої України.

Раранченко.

Гемилтон, Онт.

ЗИМОВІ ТУРИСТИ З БЕҐАМИ.

Ціле літо шукав я за роботою, тиняючися по вулицях Торонто, Онт. Та ніяк не міг я її найти. Отак і просидів без праці усі, літні дні. Саме тоді виїздили багачі на свіже повітря над приманчиві озера, вимріяні острови, щоб там продовжати своє гуляще життя у відкритій природі.

Минало літо, повіяв холодноватий вітер, пани подалися назад у свої леговиська на зиму, у міські просторі палати. Вони вертали до Торонта. Вернули до своїх резиденцій оті багаті туристи, а з міста рушили з бегами інші туристи й подалися в непривітні, здичілі ліси, щоб у тих тріскучих морозах заробити на прохарчування.

І я попав теж між таких туристів, що мандрували в ліси з бегами. 50 миль загнали нас від треки, 50 миль відтяли від найблищого світу. Й ніхто нічого не знав, що й де діється, аж надійшли "Укр. Роб. Вісти" з Вініпеґу, тоді знов ми наладнали звязок з усіма працюючими Канади й усього світу. Якось веселіше стало по отриманні ґазети.

На цій кемпі працює нас 60 робітників. Більшість з них, це анґлійці. Є й кількох українців, але ґазети жаден з них не передплачує. Деякі з українських робітників беруть мою ґазету "У.Р.В." читати.

Щодо анґлійських робітників, так це майже сама молодь. Їхні родичі мешкають по цих лісах і звуть себе фармерами, бо мають по пару бушлів барвоби, якщо вони не посивіють осінню. Сини отих фармерів працюють літом в трачці, а зимою йдуть в ліс. У вільних хвилинах оті робітники тільки й знають, що пограти в карти, або плести джоки. Читати вони не люблять. Поза лісову роботу більше нічого не знають.

Заробітна плата тут $30 — 50. До праці йдемо ніччю, таксамо полишаємо працю ніччю. Обід беремо зі собою. Куховар наладує на одного робітника обіду на девять робітників, кладе все те в одну баксу, й на кого прийде черга, бере ту баксу з обідом на плечі й несе бідачисько, як той одногорбий верблюд, несе по болоті, по корчах, оббиваючи ноги по скалах. Й нім принесе оту баксу з обідом на місце, цілий так спітніє, аж ллється з него. Це-ж чотири милі ходу.

На обід гриємо собі чай, а воду беремо будь-де в мочарах, саме там, де гниє дерево, листя цілими роками. Чай пємо без цукру, так дають. Ту саму воду мусимо й пити. Й горнята маємо на чай такі, що усю зиму тут залишаються. Мороз зі снігом їх миє, а вітер сушить.

Коли на дворі сухо, то ще, як то кажуть, пів біди. Зате в слотні й дощові дні важко живеться в тих лісах. В дощові дні кожній перемокає до нитки, а прийде до кемпи, розвішує мокре й брудне шмаття, а їдка пара так і живцем задушує робітників. Голова тяжка, заморочується.

Чимало робітників приходить, стане до роботи, поробить один день, а вже вечером йдуть далі. Важко, кажуть, витримати на такій роботі. А головно старшим робітникам важко жити й працювати серед таких умовин. Й вони йдуть далі. Та багато робітників є зараз таких, що й на таку роботу жадні. А все це тому, що ми не всі ще належимо до робітничих орґанізацій, не всі читаємо робітничу пресу й не знаємо, як боротися за поліпшення умовин праці.

Торонто, Онт. *Лісовик.*

В ДВАНАЦЯТІ РОКОВИНИ ЖОВТНЯ.

Стараниям усіх відділів наших орґанізацій в Су Сейнт Мері й Бейвю, Онт., відбулося 7. листопада в Укр. Роб. Домі в Бейвю урочисте святкування дванацятої річниці Жовтневої революції.

В 8.30 год. вечером усі робітники, що належать до наших орґанізацій і симпатики були вже в Укр. Роб. Домі на місцях.

Вступне слово виголосив тов. Д. Ш. Він пояснив, чому ми инні святкуємо семого листопада, яку користь принесла соціяльна революція робітництву, та який вплив мала вона на міжнародний робітничий рух.

Семого листопада святкуємо тому, що перший раз в історії людства робітники колишньої Росії повалили буржуазний лад, відбили усі ворожі наступи, запровадили диктатуру пролетарбяту й почали будувати нове соціялістичне життя, де немає визискувачів ані визискуваних.

Пролетарська революція освободила жінку-робітницю з віковічного кріпацтва й дала її змогу жити вільним життям.

Пролетарська революція дала соціяльну і національну свободу нашій Україні, яка була гнетена на кожнім полі праці.

Ось чому ми святкуємо 7 листопада 12 річницю існування Радянського Союза. Бесідник візвав усіх, щоб вшанували память тих, які впали в клясових боях. Присутні повстали з місць. Хвилина мовчання.

В дальшу програму входили декламації виголошувані досить гарно, особливо тоді, коли тов. Денис Захарків віддеклямував "На пів дороги", зворушаючи публику до глибини душі.

Реферат про відбудову Радянського Союзу і значіння його в майбутньому виголосив товарищ І. Петелька.

В своїй промові товариш виказав статистичними даними, як розвивається сільське господарство, як міцніє і росте індустріялізація Радянського Союза в супереч жовтоблакитним брехачам і які вже пишуть 12 років, що Радянський Союз падає.

Отже з нинішним святом, що дає нам віру в перемогу, працюймо орґанізованою масою, щоби в недалекій будучности усі робітники святкували перемогу над капіталістичною клясою.

Су Сейнт Мері, Онт. Робкор.

СВІДОМО БРЕШУТЬ НАШІ ВОРОГИ.

У Венкувері існує, окрім ТУРФДім, ще дві українські орґанізації синьо-жовтої породи, що мають за завдання підкопувати місцевий відділ ТУРФДім. Спираючись на церковному чтенію й синьо-жовтій гнилі, ця братія не може нікого переконати, що вона є потрібною й корисною для робітничої справи, отже, береться за брехні й перекручування дійсности, щоби в такий спосіб шкодити справам місцевого Укр. Роб. Дому.

Кожний робітник і робітниця у Венкувер і на провінції знають, що Укр. Роб. Дім побудували українські трудящі на те, щоби в ньому кулася орґанізаційно-освітна праця, яка являється під цю пору конечною й необхідною для української трудящої іміґрації в Канаді.

Знаючи це, робітники й робітниці у Британ Коломбії щиро віднеслися до будови дому й це зараз його піддержують і всіма силами стараються сплатити довг, що в значній сумі тяжить на ньому. Та, на жаль, дехто з робітництва у Британ Коломбії починає хитатися, повіривши брехням ворогів робітничої класи й починає говорити те саме, що наші вороги свідомо і пляново брешуть, розраховуючи вже наперед на успіхи у своїй мерзотній роботі. Такою брехнею, як це, що будьтоби заряд місцевого відділу ТУРФДім обманув робітників і робітниць у розігравці, яка відбулася минулого літа в користь У.Р.Д., вона є видуманою й розрахованою наперед на те, щоби ворожо настроїти робітників проти нашої орґанізації.

Справа розігравки малася так: було вироблено 500 доларових тикетів, а розпродалося значно менше чим половину. Отже треба було-б майже весь прихід заплатити за ґрамофон, який був назначений за прайз. Щоби хоч будьщо заощадити з розігравки на сплату довгу, один з товаришів подарував ґрамофона й це дало нагоду синьо-жовтим брехачам кричати, що орґанізація цей ґрамофон у нього купила, а він на те місце купив собі радіо. Ані орґанізація це купила згаданого ґрамофону, ані товариш не купував радіо і це всьо є видуманою брехнею. Носяться наші шкідники ще й з иншими брехнями, які ми бажаємо опрокинути, а іменно: минулого базару в Укр. Роб. Домі оден з товаришів виграв ручники, які він подарував своїй знакомій товаришці, а брехня розійшлася по місті, що ця товаришка, будучи в комітеті, присвоїла собі згадані ручники. Ходять також поговірки, що чоловік, який був будівничим Укр. Роб. Дому у Венкувер, натягнув орґанізацію, а відтак виїхав, хто зна-куди. Що згаданий чоловік виїхав — це правда, але рішучою неправдою є те, що він натягнув орґанізацію. Та брехачі розчисляють на легковірність деяких робітників й кують свою гидку й подлу роботу. Та ми віримо, що робітники й робітниці Венкувера й околиці, прочитавши ці опрокидування, зрозуміють, чому то ходять такі шкідливі поговірки, та хто їх ширить. Товариші й товаришки міста Венкувер й околиці! Замісць слухати брехнів та базікань шкідників робітничої орґанізації, краще буде, коли ви прийдете до Укр. Роб. Дому й переконаєтеся сами, що в ньому робиться. Ви краще зробите, коли в майбутньому приходитимете до робітничої орґанізації та станете її членами. Знайте, що вороги робітничої кляси мусять бути ворогами й їхньої інституції У.Р. Дім! Не давайте себе обманювати брехачам ріжної марки!

О. Ш.

Венкувер, Б. К.

ВШАНУВАЛИ ДВОЄ СЕМИРІЧЧЯ.

В неділю, 24 листопада, ми святкували семі роковини заснування Р.З.Т. і семі роковини смерти незабутніх героїв, Шеремети і Мельничука. Свято відкрив голова відділу Р.З.Т. т. В. Б., пояснюючи вкоротці значіння тих свят. Дальше слідувала програма концерту.

В першій точці програми Д. М.О. відіграла й відспівала "Інтернаціонал", відтак стрілецьку пісню "Ой та зажурились стрільці червоні", потім слідували декламації. Т-ка Пазя Долинчук віддеклямувала "Товаришам С. Мельничукові й П. Шереметі", т-ка Віра Карпович виголосила твір "Мати", т-ка А. Крамарюк віддеклямувала "П. Шереметі", т-ка Марія Волчок виголосила "С. Мельничукові".

Потім виступив з рефератом т. Г. Смук. Він пояснив присутним життя Дванацятки й її діяння на Західній Україні. Перепов, як учасники Дванацятки перейшли ріку Збруч, щоб визволити свій нарід, за який вони й положили свої голови в Чорткові дня 11 листопада 1922 року.

Дальше промовець прочитав передсмертні листи Шеремети й Мельничука, які присутні з великою увагою вислухали. Опісля виступив т. І. Стокалюк, що загостив до Тімміне з радянськими фільмами. Він пояснив присутним значіння цащої освітньо-культурної орґанізації ТУРФДім, вказав на здобутки Радянської України, якими ми тішимося навіть й тут, за океаном. Ми радіємо і тими фільмами, що ми їх дістаємо з Радянської України, а які нам представляють, як наші предки боролися не тільки з чужими ворогами, але навіть з рідними ворогами працюючих.

Дальше бесідник представив нам, що то усякі патентовані "доктори" з краю ходять та сіють брехні поміж українським нарід в Канаді, мовляв — більшовики падуть, як на Україні, так і в Канаді. Промовець пояснив таксамо фільму нашого власного виробу, яка висвітлює наради делеґатів на десятому зїзді ТУРФДім.

Дальше виступив з рефератом голова відділу Р.З.Т. тов. В Б. Він широко пояснив значіння Р.З.Т. та його здобутки в цифрах, наводив скільки і в котрім році дало Р.З.Т запомоги своїм членам. У своїй промові закликав товариш присутних, щоб забезпечували себе заначасу і вписувались до Р.З.Т., бо тільки там можуть робітники дістати совісну піддержку в часі слабости, або каліцтва.

Дальше хор дорослих відспівав кілька пісень і на цім концерт закінчено.

Тімміне, Онт. *Робкор.*

ЩО БАЧИВ, ПРО ТЕ Й ПИШУ.

По милостивому заходу Сіпіара, що до його підданних-робітників, я мав можливість в час лейдофу дістати безплатний проїзд до Келґари і Едмонтон, Алта.

Вирушаючи із Летбридж в дорогу, я не мав на меті записувати своїх вражінь, аби потім їх надіслати до редакції "Українських Робітничих Вістей". Але, приїхавши до Келґар, мені довелося дещо побачити і з цим "де-що" я хочу поділитися з читачами "Українських Робітничих Вістей".

Безумовно, мене, як робітника, приїхавшому в перший раз до Келґар, потягнуло зараз, щоб познайомитись з місцевим Укр. Роб. Домом та з місцевими товаришами й їхньою працею.

Укр. Роб. Дім в Келґари лежить в північно-східній стороні міста. Невеликою сірою масою він різко виділяється від кругом порозкиданих малих і великих будинків.

Як тільки ввійти до Укр. Роб. Дому в Келґарах, то зараз впадає в очи будка, де продаються тикети, а зправа і зліва прохід в салю. В салі по боках є крісла, між якими є кілька без ніжок (також і в Летбридж), а перед сценою стоїть пара пікільних лавок. По бокових стінах салі нема ніяких прикрас (також і в Летбридж), опріч двох семетрично розположених видів: на однім — українська хата, а на другім українська криниця. На передній стіні зліва дуже високо висить малесенький портрет Шевченка, Франка, а зправа, портрет Мельничука і Шеремети. Більше ніяких портретів в салі немає.

Передню часть салі украшає занавіса, в центрі якої є намальовані дві зєднані робітничі руки з написаним гаслом: "Пролетарі всіх країн єднайтесь".

Сцена — так як сцена: декорації розмальовані під кшталт українсько-канадійської природи. Найбільшу увагу звертає на одній із задніх кортин, яблоня, з порозкиданими по ній на перший погляд рожами, а як я відтак довідався — яблоками.

Кортини підносяться в гору, чого нема в Летбридж.

Ґардероба має дуже багато капелюхів, гарні рушниці й шаблюки. На стінах багато порозвішувано кіно-фільмових картинок (мабуть для характеризації!) а зверху в дуже гарних оправах висять портрети Леніна, Шевченка, Франка.

Вернувшись назад в салю, я ще запримітив в кутку невелику шафу-бібліотеку. Крізь шкло можна було бачити невелику кількість книжок розміщених в порядку, і як, звичайно водиться, книжки наукові по ріжним питанням виглядали новісенькі і мабуть де-які з них і не порозрізувані. (бо так є в Летбридж).

Протягом кількох днів, які я прожив в Келґарах, мені довелось бути в Укр. Роб. Домі на лекції і спеціяльних зборах.

Лектором був т. Мойсюк. Читав про значіння наших орґанізацій і про відношення до них ворожих таборів. Говорив т. Мойсюк досить гарно і при кінці на патріотичні запити, якогось дуже патріотичного слухача, давав спокійно розумні відповіді. Слухачів було біля 100. (такого не буває в Летбридж).

Спеціяльні збори були скликані для вибору делеґата на провінціональний зїзд в Едмонтон. Призначені збори були на 8.30 год. вечером, почались в 9.30. (таке буває і в Летбридж.) Балачок було чимало. В голосуванню приймала участь ¼ присутних товаришів, а всі останні було якось пасивні. Коли-ж перейшло голосування і зістався вибраний товариш, що їздив вторік за делеґата, пішли суперечки, які закінчились внеском уневажнюючим попереднє голосування і приступлено до нового..

Якось новообраного не уневажнили.

Сумно було зауважити, що серед товаришів в Келґарах (так як і в Летбридж) живе ще певне непорозуміння.

Коли-ж то ми цього позбудимося?

На цім покищо кінчаю, а що зобачу в Едмонтоні, то, наколи, редакція "Укр. Роб. Вістей" найде потрібним помістити теперішний мій допис, буде мусіла як продовження цього (бо я ще в дорозі) помістити дальшу мою писанину.

Сашко.

Келґари, Алта.

ВСТРОЇЛИ ПРАЩАЛЬНИЙ ВЕЧЕР.

З кінцем місяця вересня опустили місцевість Веґревил, Алта., наші вчителі т. т. Гнатюки. Вони відїхали до Ріджайни. На закінчення своєї праці тов. Гнатюк підготовив концерт, який випав вдало. Концерт той відбувся впарі з пращальним вечером. На отой пращальний вечерок і на концерт прибуло багато людей місцевих й з сусідніх околиць.

Пращальні промови виголосили т. т. П. Тимчук, С. Долинський, Саковський, Новаковський, від Жінсекції О. Стадник, від Секції Молоді В. Самотюк, від відділу ТУРФДім І. Соколов. Тов. Гнатюк пращав усіх присутніх.

Оте пращання було так близьке, родинне, що хотілось радіти й плакати з радощів. Видно, що українські працюючі знають оцінити працю тих робітників, які по щирості віддають увесь свій труд і силу орґанізаційно-освітній праці поміж трудовими масами. Оця й праця єднає нас усіх в одну трудову сімю.

На нашому Укр. Фарм. Домі остав ще довг і про него не забули наші працівники. На сплату отого довгу зложили слідуючі товариші й товаришки:

По $10.00: С. Велебай, І. Соколов; по $5.00: Гнатюки, В. Касіян, В. Сакалюк, М. Луцяк, А. Гимчук, Й. Семенюк, В. Самотюк, П. Тимчук, Ф. Кулик, Лежанський. Гордей $4.00; по $2.00: П. Стесик, В. Луцяк, Басараба, І. Саковський, І. Березка, Кубиц. по $1.00: Н. Касіян, М. Бережан, Параніч, В. Березка, М. Одовійчук, С. Долинський, Хміляр, Тимко Долинський, В. Бережан, Мокрій, В. Павук, Ф. Гордей, Н. Гордей, Ю. Шевчук, С. Ю. Флійчук; Дяків 25 ц. Дрібної колекти зібрано $21.65. Загальна сума сколектованих грошей є $122.30.

Усім жертводавцям складаємо щиру подяку. Помагайте товариші й надалі сплачувати отой довг, що тяжить ще на нашому домі. Таксамо старайтеся посилати ваших дітей до Укр. Роб. Школи, де вони працюватимуть над побільшенням свого власного знання, навчаться рідної мови, пісні й музики.

Робкор.

Веґревил, Алта.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!